

STJUE de 22 de gener de 2019, assumpte C-193/17

Igualtat de tracte en l'ocupació i reconeixement de dies festius als membres de determinades confessions religioses ([accés al text de la sentència](#))

Se li planteja al TJUE la interpretació del contingut de la *Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea* (art. 21) i de la *Directiva 2000/78/CE del Consell, de 27 de novembre de 2000, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en l'ocupació* (arts. 1, 2, 5 i 7), en relació amb una **qüestió prejudicial d'un Tribunal d'Àustria en el moment d'aplicar el seu dret nacional, que reconeix el caràcter festiu del Divendres Sant únicament als membres de determinades Esglésies cristianes** (art. 7 de la *Llei austríaca 144/1983 sobre descans laboral*), reconeixent a més una indemnització per a aquests treballadors en el cas que hagin de treballar aquell dia.

Després d'analitzar el cas plantejat a la llum de la normativa comunitària descrita anteriorment, i l'encaix que en aquella hagi de tenir el dret nacional austríac en aquesta concreta qüestió, **el Tribunal conclou que el fet que es reconegui el caràcter festiu d'un determinat dia només als treballadors que són membres de certes confessions religioses constitueix una discriminació directa per motius de religió** i, conseqüentment, és contrari al dret de la Unió. Es constata per part del Tribunal europeu que la norma analitzada no conté mesures necessàries per protegir els drets i les llibertats dels ciutadans ni pretén compensar els desavantatges que sorgeixen per motius de religió.

Així doncs, **mentre la legislació nacional no es modifiqui, un empresari privat estarà obligat a concedir a tots els seus treballadors que ho sol·licitin un dia festiu, Divendres Sant, i haurà de compensar econòmicament aquells que s'hagin vist obligats a treballar aquell dia.**